

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 567/2014
11.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљених А.Г. и др., због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности у саизвршилаштву из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1, у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 476/14 од 29.05.2014. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж1 број 1213/13 од 29.01.2014. године, у седници већа одржаној дана 11. јуна 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 476/14 од 29.05.2014. године, **УКИДА** решење Апелационог суда у Нишу Кж1 број 1213/13 од 29.01.2014. године и предмет враћа Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Врању К број 145/06 од 10.12.2008. године, окривљени А.Г., Р.В. и И.С., оглашени су кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности у саизвршилаштву из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1. у вези са чланом 33. КЗ, за које дело су окривљени А.Г. и Р.В. осуђени на казне затвора у трајању од по четири месеца, док је окривљеном И.С. применом одредаба чл. 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени су обавезани да на име судског паушала плате износе од по 5.000,00 динара сваки, те да на име трошкова кривичног

поступка солидарно плате износ од 27.200,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Окружног суда у Врању Кж број 313/09 од 10.04.2009. године, уважавањем жалбе браниоца окривљених А.Г., Р.В. и И.С., пресуда Општинског суда у Врању К 145/06 од 09.12.2008. године је укинута, а предмет враћен истом суду на поновно суђење.

У поновљеном првостепеном поступку, пресудом Основног суда у Врању К број 76/10 од 24.12.2012. године, окривљени А.Г., Р.В. и И.С., оглашени су кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности у саизвршилаштву из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1. у вези са чланом 33. КЗ, за које дело су окривљени А.Г. и Р.В. применом одредаба чл. 56 и 57. КЗ осуђени на казне затвора у трајању од по четири месеца, док је окривљеном И.С. на основу чл. 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Окривљени су обавезани да на име судског паушала плате износе од по 5.000,00 динара сваки, а да на име трошкова кривичног поступка солидарно плате износ од 27.200,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж1 број 1213/13 од 29.01.2014. године, усвајањем жалбе браниоца окривљених А.Г., Р.В. и И.С., укинута је пресуда Основног суда у Врању К број 76/10 од 24.12.2012. године и истовремено одређено да се списи предмета враћају првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз број 476/14 од 29.05.2014. године, само против решења Апелационог суда у Нишу Кж1 број 1213/13 од 29.01.2014. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 455. став 2. ЗКП ("Службени гласник РС", број 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијано решење, а предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање о изјављеној жалби.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљених, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против кога је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца наводи да је правноснажним решењем Апелационог суда у Нишу Кж1

број 1213/13 од 29.01.2014. године, учињена повреда одредаба кривичног поступка из члана 455. став 2. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13).

Одредбом члана 455. став 2. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13), прописано је да ће другостепени суд сам пресудити ако је у истом предмету првостепена пресуда већ једанпут укидана.

Дакле, цитираном законском одредбом предвиђено је ограничење општег овлашћења другостепеног суда из става 1. истог члана, у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде, и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење, обзиром да према цитираној законској одредби такву одлуку другостепени суд не може донети у процесној ситуацији када је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда.

Одредба члана 455. став 2. ЗКП представља „процесну“ забрану за другостепени суд да поново укине првостепену пресуду у предмету у коме је првостепена пресуда већ једанпут укинута, што истовремено значи да ни првостепени суд не може у истом предмету трећи пут водити првостепени поступак.

Сходно наведеном, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Основног суда у Врању К број 76/10 од 24.12.2012. године донета у поновљеном првостепеном поступку, након укидања раније донесене првостепене пресуде (Општинског суда у Врању К број 145/06 од 10.12.2008. године), другостепени суд – Апелациони суд у Нишу је био дужан да у смислу одредбе члана 446. став 1. – 4. ЗКП, те одредаба чланова 449. и 450. ЗКП, одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављене жалбе.

Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду укинуо решењем Кж1 број 1213/13 од 29.01.2014. године, то је поновним укидањем првостепене пресуде учинио повреду кривичног закона, конкретно повреду одредбе члана 455. став 2. ЗКП на штету окривљених А.Г., Р.В. и И.С., који имају право да им буде суђено у разумном року, те да одлуку донесе законом одређени суд, у конкретном случају Апелациони суд у Нишу, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Нишу Кж1 број 1213/13 од 29.01.2014. године, а предмет вратио том суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**